

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
ואתחנן נחמו
טו מנחם-אב
שנת תשפ"א לפ"ק
שנה 2, גליון 31
(46)

ארויסגעזעהן דורך אונזות היכל הקודש הרס"ב

האבן יעצט זוכה געווען צו קינדער דורכדעם וואס זיי זענען בייגעשטאנען דעם נסיון, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, ישועה, אות טו): "כשאדם בא לאיזה נסיון, ידע פשיעמוד בזה הנסיון, שהקדוש-ברוך הוא יעשה לו נס", ווען עס קומט א נסיון אויף א מענטש זאל ער וויסן אויב וועט ער ביישטיין דעם נסיון וועט דער אייבערשטער אים מאכן א נס; דערפאר, וויבאלד ביידע זענען בייגעשטאנען דעם נסיון זענען ביידע געהאלפן געווארן, ביים בערגיר איז געבוירן געווארן א זון און ביים ארעמאן א טאכטער.

צומאל ווארט א מענטש א לענגערע צייט אויף א ישועה, געהאלפן ווערן מיט קינדער אדער מיט געזונט וכדומה, ער בעט דעם אייבערשטן לאנגע טעג, וואכן און יארן, און ער זעט נאכנישט קיין ישועה, ער שטייט און ווארט 'ווען וועל איך שוין געהאלפן ווערן?' דארף ער וויסן אז אפילו ווען ער וועט שוין דערגרייכן צו די צאל תפלות אויף וואס דער אייבערשטער ערווארט פון אים - וועט ער אבער קודם דארפן דורכגיין א 'נסיון', דער אייבערשטער וועט אים קודם אויספרובירן צו זען אויב ער וועט זיך קענען שטארקן אויף זיין נסיון, און דאן אויב וועט ער זיך טאקע שטארקן וועט ער זוכה זיין צו זיין ערווארטעטע ישועה.

די שווערסטע חלק פון די נסיון איז אז דער מענטש ווייסט <<<

שבת קודש פרשת מטות-מקעי, ראש חודש מנחם אב, שנת תשפ"א לפ"ק קטו, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קהלת ברסלב - ליבערטי יע"א; אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מב'רגיר ועני.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און דער בענגער. דערפאר וואס ער האט גיטאן אזוי אזאך. און דערצו איז ער עמד בנסיון (ביי שטאנען ביי דער פרויב) מיט איר (דהיינו וואס ער האט מורא גיהאט פאר נאט און האט זי נישט אנגיריט) דערפאר איז ער נפקד גיווארין (דהיינו גידאכט גיווארין ביי השם יתברך) און ער האט גיהאט דאס יאר א זון, און זי אויך דהיינו דעם ארומאנס ווייב דערפאר וואס זי איז באשטאנען אין אזוי א נסיון מיט דעם יעדניראל און מיט אים. דערפאר האט זי זוכה גיווען און זי האט גיהאט א טאכטער.

א ישועה דורך דעם נסיון

מיר האבן שוין גערעדט פאריגע וואך פון דעם אז ביידע

חינוך ווינקל
מקבץ יומא דף ט' [חלק ב]

שוועבל אונטער זיינע פיס...

מאכטס ענק חברותות צו לערנען גמרא, לערנט אביסל גמרא. גמרא - דאס פארברענט אלעס; מוהרא"ש ש'טרייבט אין אטר בנחל: "דער יצר הרע קען ביישטיין דער מענטש זאל אלעס טון - נאר נישט עפענען די גמרא, ער ציטערט פון די גמרא ווייל דאס פארברענט אים, עס איז אזוי ווי דו נעמסט א שוועבל און לייסט עס אונטער זיינע פיס, ער הייבט אן שפרינגען". דער יצר הרע זאגט: "טו דאס און טו יענץ - נאר נישט גמרא".

אראפנעמען דעם דזשאק...

קומט צום שיעור גמרא, ווילאנג נעמט דען צו לערנען דעם בלאט גמרא? צען מינוט! אפטר וועל איך אראפ נעמען די

דזשאק; איך האב געבעטן ... גרו יאיר וואס לערנט פאר דעם שיעור ער זאל מאכן א דזשאק יעדן טאג נאכן שיעור, אבער אויב נעמט עס צוליב דעם צו לאנג, מיינ איך ער זאל אראפנעמען דעם דזשאק...
וואס טוט מען אז מען איז פארזאגט?
א אינגערמאן פרגעט מיר: "וואס טוט מען אז מען איז פארזאגט א גאנצן טאג, ווי קען מען לערנען?!" דו ווייסט ווי שווער מענטשן ארבעטן? איך בין אויפגעוואקסן אלס קינד ביי מיי זיידע זכר צדיק לברכה אין בית המדרש קארלסבורג, דעמאלט האב איך נאכנישט געוואוסט וואס הייסט ארבעטן; איך בין געקומען פון א שטוב וואו מיי טאטע שליט"א האט מקפיד געווען יעדער זאל שלאפן פרייטאג נאכמיטאג, עס איז נישט געווען אזא זאך מען זאל זיך נישט אראפלייגן פרייטאג נאכמיטאג, קום איך אלס קינד אן אין שול צום דאווענען אויסגעהוהטערהייט, זאל ער אהיים גיין שלאפן!

זיך משדך זיין. וועלן זיי אין איינעם אוסגמישט ווערן דורך דעם שידוך.

אמאל איז דעם ארום מאנס ווייב אריין גיקומען צום בערנער. האט ער עס איר גיזאגט. אז ער האט חשק מיט איר זיך משדך זיין. און אפשר וועט דערמיט מקוים ווערן דער חלום כנ"ל. האט זי אים גיענפערט איך האב דאס אייך אין זין גיהאט. נאר איך האב ניט גיהאט קיין העצה. איך זאל מיט אייך דערפון שמוסין. אז איך זאל מיך משדך זיין מיט אייך. נאר אז איר ווילט. בין איך אונדא גרייט. און איך וועל בונדא פון אייך ניט פארמיידן. ווארן איך האב זיך גישוואורן אז נאר מיין גוטן און מיין הצלחה זאל פון אייך ניט זיין פארמיטן.

גאר מיין גוטס און מיין הצלחה זאל גישט זיין פארמיטן פון מוהרא"ש...

איך האב אמאל געשריבן א בריוו פאר מוהרא"ש מיט דעם לשון פון רבי'ן: "גאר מיין גוטס און מיין הצלחה זאל גישט זיין פארמיטן פון מוהרא"ש...", האט מיר מוהרא"ש צוריק געשריבן א בריוו (עס איז געדרוקט אין אשר בנחל באדיש, חלק ג, סימן רעא) מיט דעם לשון: "דאס וואס דו שרייבסט דעם לשון פון ספורי מעשיות: "גאר מיין מזל און הצלחה זאל גישט זיין פארמיטן פון ... א גרויסן יישר כח; נאר איך וויל דיר זאגן איך זיך גישט קיין שום שכר וכו' וכו', מיין גאנצע זאך איז נאר אריינברענגען דעם רבי'נס אור אין די וועלט אז יעדער איד זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא כל עולמים אזוי ווי א זון בעט זיך ביים טאטען, און אזוי ווי א מענטש רעדט זיך דורך מיט זיין חבר, און אויך אריינברענגען דעם 'סדר דרך הלימוד' פון דעם הייליגן רבי'ן וואס דורכדעם קען יעדער איד דורכלענען די גאנצע תורה אויב ער וויל, און מער פון דעם וויל איך גישט: עד כאן לשון קדשו.

און דער זון (פון דעם בערנער) און די טאכטער. האבן ביידע גילערניגט אין איין חדר לשונות און אנדערע זאכן אזוי ווי דער סדר איז ביי זיי. און די טאכטער פלעגט מען קומען זי זעהן מהמת גרוים הידיש און מע האט אלץ גישענקט מתנות. ביז דער ארום מאן איז רייך גיווארן. און סע פלעגן קומען שררות זי זעהן. און זי איז זיי זייער גיפעלין. און איר שיינקייט איז ביי זיי א ווילד הידוש גיווען. ווארן סע נאר ניט גיווען קיין מענטשליך שיינקייט. און מהמת איר ווילד גרוים שיינקייט. איז שררות גיקומען אויף דעם זין. אז זיי זאלן זיך משדך זיין מיט דעם ארום מאן. און א שררה וואס ער האט גיהאט א זון. האט ער חשק גיהאט זיך משדך זיין מיט איר. לושמיר סע איז די שררות ניט אן גישטאנען מיט אים זיך משדך זיין. (דהיינו מיט דעם ארום מאן) איבער דעם האבן זיי גימוזט זעהן זיך משתדל זיין דעם מענטש גרוים מאכין (דהיינו דעם ארום מאן) און זיי האבן גיזעהן אז ער זאל דינען ביים קיסר. און ער איז גיווארן פריז א פראפירטישן. און דערנאך העכער העכער אלע מאל. ווארן זיי האבן גיזעהן אים גיך צו הייבן אלע מאל ביז ער איז גיך גיווארן אלע מאל העכער העכער. ביז ער איז גיווארן א יעדניראל, און די שררות האבן שוין גיוואלט זיך משדך זיין מיט אים, נאר סע זענען גיווען אסאך שררות וואס זיי האבן דאס גיוואלט. ווארן אסאך שררות זענען רויף גיפאלן. און האבן זיך דרינען גיפארעט. צו הייבן אים אלע מאל (איבער דעם האט ער זיך ניט גיקאנט מיט קיינעם משדך זיין).

שדכנים לויפן נאך

דא איז דער רבי מרמז, ווען מען הערט אויס שידוכים דארף מען וויסן אז די צייט לויפט און מען קען פארשפילן די צייט; ווי געלונגען דאס קינד זאל נאר גישט זיין, און מען שפירט זיך גוט אז שדכנים

גישט אז זיין ישועה איז אנגעהאנגען אין דעם נסיון, מען מעלדט אים גישט פאר אויס פון הימל אז אויב ער וועט זיך שטארקן אויף דעם נסיון וועט ער געהאלפן ווערן, דערפאר איז דאס זייער א גרויסע נסיון פאר'ן מענטש; אויב האט דער מענטש שכל און ער שטארק זיך איבער זיין נסיון - דאן איז ער זוכה צו זיין ערווארטעטע ישועה און אויב ער שטארקט זיך גישט איבער זיין נסיון חס ושלום - דאן וועט ער נאך דארפן ווארטן אויף זיין ישועה. דערפאר דארף א מענטש אסאך בעטן דעם אייבערשטן ער זאל גישט פארלירן זיין ישועה צוליב זיין נסיון, ער זאל בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל שוין געהאלפן ווערן מיט ... און העלף מיר אויך איך זאל זיך קענען שטארקן און ביישטיין דעם נסיון וואס גייט קומען אויף מיר איידער איך וועל געהאלפן ווערן".

אונדא איז קיינמאל גישט דערנאך; אפילו ווען דער מענטש איז גישט בייגעשטאנען דעם נסיון עטליכע מאל געבט מען אים פון הימל שטענדיג נאך א געלעגנהייט ער זאל זיך קענען שטארקן אויף דעם נסיון, און ווי נאר ער וועט זיך שטארקן דערויף וועט ער באקומען זיין ישועה.

און זי איז גיווען א פארשוין זייער א ווילד גרויסע פארשוין וואס סע איז נאר קיין מענטשליך שיינקייט ניט גיווען. ווארן צווישן מענטשן זעהט מען נאר אזוי א שיינקייט ניט. די וועלט פלעגט זאגן הלואי סע זאל אויס וואקסן. (ווארן אזוי א ווילד הידוש איז שווער אז סע זאל אויס וואקסן) ווארן איר שיינקייט איז גיווען נאר ווילד. וואס מעהט אזוינס אויף דער וועלט ניט.

הלואי זי זאל אויסוואקסן

איך זע אז מען דארף פון דעם אויך רעדן, אז מען זאגט עס גישט ווייסט מען גישט דערפון, מען ווייסט גישט וואס יא און וואס גישט; עס מאכט זיך א מענטש האט גאר א געלונגען קינד, זיין זון אדער טאכטער האט אויסטערלישע טאלאנטן, ער קען שוין זינגען אדער אנדערע מעלות, דארפן די עלטערן אכטונג געבן אויף אים, אים גישט ארויפשטעלן ביי יעדע חתונה אין די הייער ער זאל זינגען וכדומה, עס איז גישט געזונט צופיל לויבן און רומען א קינד; אונדא דארף מען געבן פאר קינדער גוטע ווערטער, מען דארף זיי אויסלויבן און אויסרומען, ווי וואויל זיי זענען, ווי שטארק מען איז צופרידן פון זיי, אבער צופיל לויבן און רומען זעמט אנוועק דאס נאטורליכע וועג פון וואקסן, א קינד קען גישט אזוי אויפוואקסן געזונט. דאס זאגט דער רבי דא אז זעענדיג איר וואונדערליכע שיינקייט פלעגט מען זאגן: "הלואי זי זאל אויסוואקסן", ווייל מען דארף אכטונג געבן גישט צופיל לויבן און רומען א קינד, וואס דאס קען איר שאטן.

פלעגט די וועלט אריין גיין און פלעגן קומען זי זעהן. און פלעגן זיך זייער פארוואונדערן אויף איר שיינקייט וואס סע איז זייער זייער ווילד גיווען און פלעגן איר שענקען מתנות אלע מאל מהמת ליבשאפט און זיי האבן אזוי אלץ גישענקט מתנות. ביז דער ארום מאן איז רייך גיווארן.

וואס מיינט אז ער איז רייך געווארן, אז ער האט באקומען אסאך געלט? גיין! גישט דאס מיינט רייך, ווייל געלט קען גארנישט צוגעבן פאר א מענטש, נאר ער איז רייך געווארן מיט דעם אז דער צדיק האט אריינגעלייגט אין אים א 'שוב הדעת'.

און דער בערנער. איז אים גיפאלן אין זין אריין. אז ער זאל זיך משדך זיין מיט דעם ארום מאן. מהמת איר גרוים שיינקייט. וואס סע גיווען אזוי א הידיש. און ער האט זיך גיטראכט אפשר וועט דרויף באטייטן דער חלום. (וואס סע האט זיך אים גיחלמ'ט) אז מע טראגט איבער זיינס צום ארומאן. און פון דעם ארום מאן טראגט מען איבער צום אים (כנ"ל) אפשר באטייט עס דרויף אז זיי וועלן

לויפן נאך וכו', דארף מען וויסן אז דאס האלט נישט אן פאר צו לאנג. מען זעט געבעד זייער אסאך עלטערע קינדער וואס ווערן עלטער און עלטער, און זיי האבן נישט חתונה - נאר וויל זיי זענען געווען זייער געלונגען און מען האט זיך געוועלט און געוועלט, און מען האט זיך נישט געקענט דערוועלן. דאס איז געווען די מעשה מיט דעם ארעמאג'ס טאכטער, מען האט אנגעטראגן אזויפיל שידוכים ביז די עלטערן האבן זיך נישט געקענט מיט קיינעם משדך זיין, ווייל זיי האבן זיך אנגעהויבן שפירן גוט אז מען לויפט נאך, יעדער וויל איר נעמען.

און דערצו האט ער זיך ניט גיקאנט מיט קיינעם משדך זיין מחמת דעם בערגער. ווארין מע האט שוין גישמוכט אז מע זאל זיך משדך זיין מיט אים.

און דער ארום מאן, וואס ער איז שוין גיווארין א יעדנראל. האט ער ווייטער און ווייטער זייער מצליח גיווען. און דער קיסר פלעגט אים שיקן אין מלחמות אריין. האט ער זייער מצליח גיווען אלע מאל. האט אים דער קיסר נאך העכער אויף גיהויבן אלע מאל העכער העכער. און ער האט אלץ זייער מצליח גיווען. ביז דער קיסר איז גישטארבן. האט זיך די גאנצע מדינה מיט גיווען. אז זיי זאלן אים מאכין פאר קייסר און סע זענען צום אויף גיקומען אלע שררות. און זיי האבן אלע מסכים גיווען אז ער זאל זיין קיסר איז ער גיווארין קיסר. (היינו דער ארום מאן הנ"ל איז שוין גיווארין קיסר) און ער האט גיהאלטן מלחמות. און ער האט זייער מצליח גיווען. און ער האט איינגענומען מדינות. און ער האט ווייטער מלחמות גיהאלטן און האט אלץ מצליח גיווען. און האט אלע מאל ווייטער אפ גינומען מדינות. ביז די איבריגע מדינות האבן זיך אליין אונטער גיגעבן אונטער אים מיט גוטן ווילן. ווארין זיי האבן גיזעהן די הצלחה זיינע איז זייער גרויס. ווארין נאר דאס שיינקייט פון דער וועלט און נאר דאס מזל פון דער וועלט איז ביי אים. האבן זיך איין גיזאמלט אין איינעם אלע מלכים. און האבן מסכים גיווען. אז ער זאל זיין א קיסר איבער נאר דער וועלט. און זיי האבן אים גיגיבן א כתב מיט גילדענע אותיות.

און דער קיסר (היינו דער ארום מאן וואס ער איז גיווארין קיסר איבער נאר דער וועלט) האט שוין היינט ניט גיוואלט זיך משדך זיין מיט דעם בערגער. ווארין סע שטייט ניט אן א קייסר זאל זיך משדך זיין מיט א בערגער. און זיין ווייב די קיסר'טע. זי האט ניט אפגיטרעטן פון דעם בערגער (היינו זי האט מיט דעם בערגער גיהאלטן ווארין ער האט זיך מוסר נפש גיווען פון אירעט וועגן כנ"ל).

מכיר טוב זיין דעם צדיק

מיר האבן שוין גערעדט פארגאנגענע וואך פון דעם ענגן אבער מען דארף רעדן פון דעם גאנצאמאל און נאכאמאל; דער רבי דערציילט אז דער קיסר האט שוין היינט נישט געוואלט זיך משדך זיין מיטן בערגער ווייל היינט האט אים שוין נישט געפאסט זיך משדך זיין מיט אים, ער איז דאך שוין גרויס געווארן, אבער זיין ווייב, די קיסר'טע, זי האט יא געוואלט האלטן איר צוזאג און געבן איר טאכטער פאר זיין זון; ווייל פרויען האבן אין זיך א שטארקע מעלה מער פון מענער; פרויען זענען שטערקער מיט 'תמימות', זיי זענען שטערקער אין 'אמונת חכמים'; נאר נישט אלע ניצן עס ביי גוטע זאכן, געוויסע ווערן שנעלער פארקויפט צו נארישע זאכן, אבער ווען זיי ניצן עס בקדושה, אויף צו גלייבן אינעם אייבערשטן און אין צדיקים - זענען זיי דעמיט שטערקער פון די מענער. אזוי ווי עס שטייט אין פרקי דרבי אליעזר (פרק מה) אז אהרן האט געטראכט ביי די עגל, אויב וועל איך זאגן פאר די אידן זיי זאלן ברענגען געלט וועלן

אלע שנעל לויפן ברענגען, דערפאר האט ער זיי געזאגט: "געבט מיר די נאז בענדער פון ענקערע ווייבער און קינדער", טראכטנדיג אז די פרויען און קינדער וואס פארמאגן א שטארקע מאס תמימות וועלן זיכער עס נישט וועלן געבן צו טון אן עבירה דערמיט, און אזוי איז טאקע געווען, די פרויען האבן נישט געוואלט געבן זייערע צירונגען זיי האבן ווייטער געגלייבט אין משה רבינו, האבן די אידן גענומען זייער אייגענע נאז בענדער און דאס געגעבן אויף צו מאכן די עגל, און דער אייבערשטער האט באצאלט פאר די פרויען און זיי געגעבן ראש חודש אלס זייער יום טוב; דאס איז אלעס געווען א דאנק זייער תמימות וואס זיי האבן געהאט, אז מען האט זיי נישט געקענט פארדרייען א קאפ אפצולאזן דעם צדיק משה רבינו און מאכן דעם עגל.

דאס דארף יעדער מענטש וואס איז מקורב צו א צדיק גוט אריינגעמען אין זיך, ער זאל שטענדיג געדענקן מפיר טוב זיין דעם צדיק וואס האט אים געהאלפן אין לעבן, ער זאל זיך פירן ווי ווי דעם ארעמאג'ס ווייב וואס האט געהאלטן פאר אירע אויגן און געדענקט דאס גוטס וואס דער בערגער האט געטון מיט איר.

א מענטש טאר קיינמאל נישט פארגעסן וואס ער האט באקומען פונעם צדיק, ער דארף שטענדיג געדענקן וואס ער איז געווען איידער ער איז מקורב געווארן צום צדיק, ווי ער האט געוואוינט ביי די קליפות אינדערהיים וכו', זיין מח-מחשבה האט נאר געטראכט פון נארישקייטן, ווי אזוי זיין 'שלוש בית' האט אויסגעזען, וויפיל ער האט געלערנט וכו' וכו', און קיינער האט אים נישט געקענט ארויסשלעפן פון דארט - נאר דער הייליגער רבי, זיינע דיבורים, זיינע ספרים, זיין שפראך - דאס האט גערעדט צו אים און נאנט געברענגט צום אייבערשטן, וויפיל 'תורה' ער האט אלץ געלערנט זייט ער איז מקורב געווארן צום צדיק, ווי שייין זיין 'שלוש בית' איז געווארן, ער האט באקומען א וועג ווי אזוי צו רעדן צו זיין ווייב, ווי אזוי צו רעדן צו זיינע קינדער וכו' וכו'.

אפשר א אנדערע סארט 'קיסר'

מען דארף אבער האבן אויף דעם א באזונדערע זכיה אז מען זאל דאס זוכה זיין צו געדענקן, ווייל איינמאל א מענטש איז זוכה צו ווערן מקורב צום הייליגן רבי'ן - ווערט ער אן ערליכער איד; ער הייבט אן רעדן צום אייבערשטן, ער הייבט אן לערנען שיעורים אין כל התורה כולה, זיין גאנצע מח-מחשבה ווערט געטוישט צו טראכטן נאר פונעם אייבערשטן און פון גוטע זאכן, ביז דער מענטש פארגעסט אינגאנצן אז ער האט דאס אלעס באקומען דורכ'ן צדיק, ער טראכט 'איך בין דאך שוין גרויס, איך לערן און איך דאווען, אלעס איז מיר בסדר, פארוואס דארף איך היינט געדענקן דעם צדיק?!' און באַמַת איז דאס וואו, א מענטש וואס ווערט מקורב צו א צדיק ווערט באַמַת גרויס, [מיר זענען טאקע נאכגיטש געווארן א 'קיסר', נאר אפשר א אנדערע סארט 'קיסר' וואס מען רופט אן ווען דאס קינד עסט אויף די נאכטמאל וואס די מאמע האט אנגעגרייט - דאס זענען מיר...], פון דעסט וועגן דארף מען געדענקן אז מיין גאנצע גרויסקייט, מיין גאנצע הצלחה האב איך באקומען דורכ'ן צדיק, דער צדיק האט מיר צוגעברענגט צו די אלע מדריגות, מיר צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

ער דארף שוין לידער נישט קיין חיזוק...

דערפאר זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך, ווער האט א געפיל אין רבי'ן? ווער דארף דעם רבי'ן? נאר אזא אייגער וואס איז צעבראכן, ער וויל זיין אן ערליכער איד און עס גייט אים נישט, און ער האט נאכגיטש אויפגעגעבן אויף זיך, עס באדערט אים נאך ווען ער האט נישט אינזין די שמונה עשרה, עס באדערט אים נאך אז ער האט געגעבן א שלעכטע קוק, ער וויל נאך דאווענען שחרית, מנחה און

מעריב מיט מנגן, אזא איינער וואס האט נאך גוטע רצונות, ער וויל נאך זיין ערליך - קומט צום רבי'ן, ער דארף חיזוק דער רבי זאל אים ווייזן די וועג און מחזק זיין ווי אזוי צו זיין ערליך, אבער דער צווייטער וואס פארשטייט אים נישט, ער פּרעגט: 'פארן וואס דארפסטו דעם רבי'ן?' 'פארן וואס ביסטו צעבראכן?' 'וואס פעלט דיר?' - אזא מענטש האט שוין לאנג אויפגעגעבן אויף זיך, אים באדערט שוין נישט די סארט זאכן, זיין קאפ ליגט שוין ערגעץ אנדערש, אים איז גענוג צו קומען אין שול און אנטון דעם טלית און גארנישט מער, דערפאר פּרעגט ער ליידער מיט רעכט 'פארן וואס דארף מען חיזוק', ווייל ער דארף שוין ליידער נישט קיין חיזוק...

א פרישער מקורב ברענט, ער וויל הערן נאך א תורה, נאך א בריוו און נאך א שיחה פון רבי'ן, אבער ווען עס גייט אדורך א שטיק צייט און דער מענטש פילט זיך שוין אנגעפילט מיט אזויפיל גוטע זאכן - דאן הייבט ער טראכטן: 'וואס האב איך צו זוכן ביים רבי'ן?' איך בין דאך שוין מסודר?! און ווי נאר עס הייבט אים אן איבערגיין שוועריקייטן דעמאלט לויפט ער ווייטער צוריק צום רבי'ן, ער וויל דער רבי זאל אים מחזק זיין, אים דערמאנען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און אלעס איז צום גוטן.

יישר כח אייבערשטער פאר די פיינע וואסער

דאס איז אזוי ווי א קאלטע גלעזל וואסער, ווער האט א געפיל אין א קאלטע גלעזל וואסער? א דארשטיגער מענטש! וואס גייט שוין ארום אפאר טעג אין וואלד אן קיין טרינקען, זיין צינג קלעבט שוין צו זיין מויל, ווען ער זעט פיינע פרישע קאלטע וואסער זאגט ער: "יישר כח אייבערשטער פאר די פיינע וואסער", ער איז זיך מממש מחיה, ווי דעראום דער זאטער מענטש קען דאס נישט פארשטיין 'וואס מאכסטו אזא רעש פון די וואסער? ווער דארף דען וואסער?' ער שפייט אריין דערין, עס האט נישט קיין ווערד אין זיינע אויגן; אזוי איז עס מיט עלטערער מקורב, ער געדענקט שוין נישט ווי אזוי ער איז געווען איידער ער איז געקומען צום רבי'ן, ווי טונקל זיין לעבן איז געווען, און צו וואס ער האט זוכה געווען ביים רבי'ן, דערפאר דארף מען זיך האלטן אין איין אויפפרישן און דערמאנען פון וואו מען קומט און צו וואס דער רבי האט מיר צוגעברענגט.

א מענטש דארף וויסן אלעס וואס איך האב איז א דאנק דעם צדיק, עס האט גארנישט מיט מיר; דער רבי זאגט (ספר המדות גאון, ת"ת טו): "אין להתגאות בהשגות גדולות או במעשים טובים, כי הכל על-ידי הצדיק שבדור, והוא אצל הצדיק כעט אצל סופר", א מענטש קען זיך נישט גרויסהאלטן מיט גרויסע השגות און גוטע מעשים ווייל אלעס איז א דאנק דעם צדיק פונעם דור, וואס דער מענטש איז אזוי

ווי דער פּעדער אינעם האנט פונעם סופר; ווען מען זעט א גרויסע שיינע בילד געפארבט גאר וואונדערליך און שיינ, פארשטייט מען אליינס אז דאס פּעדער קען זיך נישט גרויסהאלטן 'קוק ווי שיינ איך האב געמאלן דעם בילד' דאס פּעדער איז דאך סתם א פשוט'ע פּעדער, נאר דער קונצלער איז דער 'מעלער' וואס ער האט באוויזן צו מאלן דעם שיינעם בילד, די זעלבע איז מיט'ן מענטש, אלע זיינע גוטע מעשים וואס ער טוט איז נאר א דאנק דעם צדיק פונעם דור, וואס ברענגט אריין אין די וועלט אזעלכע ליכטיגע עצות און שכל ווי אזוי זיך צו פירן, דערפאר איז נישט שייך זיך צו גרויסן מיט די אייגענע מעשים וואס מען טוט, ווייל וואס דו טוסט איז א דאנק דעם צדיק, קומט אויס אז דו ביסט נאר דאס פּעדער וואס דער צדיק שרייבט דערמיט.

יישר כח אייבערשטער אז איך האב חתונה געהאט

דאס איז אויך געזאגט געווארן ביי 'שלום בית'; פאר נישט לאנג צוריק זענען חתן כלה געווען אזוי צעבראכן און פארלוירן, ביידע האבן געווארט אויף א שידוך, ביידע האבן אזוי שטארק געוואלט חתונה האבן, איז יעצט נאכדעם ווען מען האט שוין זוכה געווען צו טרעפן א שידוך און חתונה האבן דארפן ביידע דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער האט געטון מיט זיי. פארגעס נישט ווי שטארק דו האסט געוואלט חתונה האבן.

איך האב עטליכע מאל געהערט פון הגה"צ רבי יצחק שליט"א זייער א וויכטיגע עצה; יעדן אינדערפרי ווען דו שטייט אויף פון בעט, דו גיסט זיך אפ נעגל וואסער - דאנק דעם אייבערשטן: "יישר כח אייבערשטער אז איך האב ברוך השם חתונה געהאט", אז דו האסט שוין קינדער - דאנק אויך דעם אייבערשטן אויף דייע טייערע קינדער, האב הפרת הטוב פאר דיין ווייב אז זי האט חתונה געהאט מיר דיר, זוך דאס גוטס ביי איר, פריי זיך מיט איר, זיי נישט פארנומען צו זוכן איר פעלערן.

נארישע אינגעלייט זענען פארנומען צו טראכטן 'א שאד איך האב חתונה געהאט מיט איר, איך וואלט געקענט טרעפן בעסערס...'; לויט וואס דו ביסט - וואלט זי געקענט טרעפן בעסערס פון דיר... טו תשובה וועט זי האבן בעסערס, הייב אן לערנען, הייב אן דאווענען, הייב אן היטן דייע אויגן - וועט דיין ווייב האבן א בעסערע מאן. און אז ביידע, דער מאן און ווייב טוען תשובה, וועלן ביידע האבן גאר א שיינע לעבן, עס וועט זיי זיס ווערן דאס לעבן אינאיינעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

טאג... דער אייבערשטער דארף נישט קיין מלאכים, דער אייבערשטער וויל זען דעם מענטש וואס איז פאריאגט און פארפלאגט און געבט זיך א כאפ אריין אין בית המדרש און האט א שיעור.

דער רבי האט אויך געגעבן א 'סדר דרך הלימוד' (עין שיחות הר"ן סיפון עו), מען דארף נישט פארשטיין וואס מען לערנט, געווענליך ווען מען קומט צו א שיעור איז די קאפ נישט דא, מען איז אויסגעמוטשט פון א טאג ארבעטן אבער מיר האבן דאך דעם 'סדר דרך הלימוד' דארפסטו שוין נישט פארשטיין זאג בלויז די ווערטער פון די גמרא.

אינגעלייט דארפן זיכער העלפן, זיי האבן נאך קליינע קינדער, עס איז נישט דא ווער זאל העלפן, ערשט שפעטער אז מען האט שוין העלפערס, מען האט שוין גרעסערע קינדער וואס קענען שוין העלפן, דעמאלט איז שוין אנדערש, אבער די פאר יאר וואס די קינדער זענען קליין, אלע וויינען און אלע לויבן וכו' - דארף מען זיין אינדער היים העלפן די ווייב און קינדער.

דער אייבערשטער דארף נישט קיין מלאכים ווען עס קומט צוויי טעג יום טוב, דעמאלט הייבט מען אן טראכטן: געענדיגט איך גיי ווערן א צדיק, איך גיי לערנען א גאנצן

אבער וואס קען מען טון אז מען איז פאריאגט, מען איז אין א קייט, מען לויפט א גאנצן טאג? דארף מען וויסן דאס איז דאס שיינקייט פון א איד, אז ער איז פאריאגט, ער לויפט דאווענען שחרית, ער לויפט אין מקוה. עס איז דא א ניגון ביי אנשי שלומינו: "וואס טוט א איד אין גלות? וואס טוט א איד אין גלות? ער לויפט אין מקוה, ער לויפט אין שול, דאווענען"; דאס איז אמת, וואס טוט א איד אין גלות? ער לויפט אין מקוה, ער לויפט אין שול דאווענען, ער לויפט נאך די ארבעט צום שיעור, דערנאך גייט ער אהיים אביסל העלפן די ווייב און קינדער. בפרט די